

BULETIN INFORMATIV

Nr.
135

18
Noiembrie
2023

EDITORIAL

Punct și de la capăt

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Actualul sezon, care a debutat în luna iulie, dens și foarte complex, atractiv, interesant și aducând cu sine o cantitate considerabilă de uzură și chiar de oboseală, a intrat într-o vacanță de aproape trei săptămâni. Meciul dintre FC Botoșani și FC Hermannstadt, de luni, 14 noiembrie, a încheiat etapa a 18-a din Superligă, urmând ca abia pe 2 decembrie, vineri, să înceapă meciurile etapei cu numărul 19. Între timp, se vor fi disputat și câteva partide restante, dar, dincolo de orice considerații, e clar că mini-vacanța e mai mult decât binevenită pentru toți, în primul rând pentru jucători și antrenorii lor. Programul astfel schimbat este determinat de disputarea Campionatului Mondial de fotbal din Qatar, care va începe duminică, 20 noiembrie.

Apoi, din nou, cu toate forțele, la muncă. Cu toate pânzele sus, cum s-ar spune!

“Le temps est un grand maitre”, spune marele Corneille, în tragedia “Sertorius”.

Devenit, cu anii, un adevărat proverb, versul este deseori citat ca un elogiu adus experienței de viață. “Timpul e mare meșter”, în traducere liberă, poate fi un motto pentru un an fotbalistic încărcat, dar cu atât mai mult disputat și, pe cale de consecință, aflat mereu sub semnul imprevizibilului rezultatelor finale, mai ales că, după sezonul regulat, urmează play-off-ul și, respectiv, play-out-ul competiției Superliga. Atunci, după cum bine se cunoaște, punctele se vor înjumătăți, iar “distanțele” dintre echipe vor fi mai mici. De aici, miza, suspansul, chiar și un plus de adrenalină. Cu siguranță.

Așadar, ca în orice mare competiție, timpul poate și trebuie să fie o probă. Una a rezistenței, a constanței în joc și a spectacolului care trebuie să vină meci după meci.

Suntem în acest moment într-un punct extrem de interesant al întrecerii și care e, în același timp, unul care permite un bilanț, fie el și unul parțial. Ba, cred că e chiar necesar!

În fine, spectacolul fotbalului din Qatar, de la Cupa Mondială, va fi un foarte bun prilej pentru a ne completa amintirile, de a ne reîntâlni cu marile nume ale acestui sport magnific și, de ce nu, o ocazie de a face anumite comparații, probabil inerente...

Altfel, revenind la întrecerea noastră internă, minivacanța se va încheia, îmi doresc, cu bine pentru toată lumea implicată și apoi fotbalul nostru va putea spune precum, în alte vremuri, “punct și de la capăt”. Vor reîncepe speranțele, ambițiile, disputele, duelurile...

Ceea ce este foarte bine, nu-i așa?

INTERVIU

Interviu cu André Duarte (FC U Craiova 1948)

realizat de Nicoleta Anghel și Octavian Țopa

André Lourenço Duarte s-a născut pe **12 Septembrie 1997**, la **Sacavem** (Portugalia). A început fotbalul la echipa locală, **Sacavenense**, și a trecut, mai apoi, pe la **Alverca**, **Praiense** și **Estrela da Amadora**, pentru care a evoluat în **41 de partide**. **André Duarte** este un fundaș foarte înalt (1.95 m), cu o bună știință a jocului.

1 ***Bună André, spune-ne cum ai ales FCU? Ce te-a făcut să ajungi în România?***

Am venit în România să-mi urmez visul. Eram în Portugalia, în vacanță în Algarve, și a apărut ocazia să vin să joc în România, pentru FCU. M-am gândit că va fi o oportunitate bună pentru mine și cariera mea și nu mi-a luat mult să accept propunerea. Să joc într-o primă ligă a fost întotdeauna un vis pentru mine și, deși nu cunoșteam prea bine

campionatul, știam că este o țară care "trăiește" intens fotbalul.

2 ***Cum te simți la această echipă și care este relația ta cu restul colegilor tăi?***

La început a fost greu, pentru că a fost prima dată când am plecat din țara mea pentru a juca fotbal. Deși nimeni din club nu vorbea limba mea, am simțit mereu că m-au primit foarte bine și că m-au ajutat. În momentul de față mă simt bine, pot deja să vorbesc și să

înțeleg lucrurile esențiale, colegii mei m-au ajutat mult.

3 ***Care sunt obiectivele tale pentru cariera ta de fotbalist?***

Pe termen scurt, scopul meu anul acesta este să fiu bine atât pe plan personal, cât și profesional. Acesta este obiectivul meu principal. Deși nu prea îmi place să mă gândesc la viitor, este clar că visul meu este să joc la cel mai înalt nivel în competiții precum Liga Campionilor.

4 ***Ai o superstiție sau o rutină înainte de fiecare meci?***

Nu prea sunt superstițios, nu am crezut niciodată prea mult în aceste lucruri. Fac ceea ce trebuie să fac și singurul lucru în care cred cu adevărat este munca mea.

5 ***Ce/cine te-a făcut să fi interesat de fotbal?***

De când eram copil, a fost un sport care mi-a atras atenția până când m-am dus să încerc să mă antrenez într-un club de lângă casă. De atunci a devenit parte din viața mea.

6 ***Care este jucătorul tău preferat și ce ai învățat de la el?***

Jucătorul meu preferat este Cristiano Ronaldo, nu doar pentru că este portughez, ci și pentru că este un exemplu, a demonstrat că dacă muncim și ne concentrăm pe obiectivele noastre putem ajunge la cel mai înalt nivel.

7 ***Cum rămâi motivat în timpul sezonului lung și antrenamentelor dure?***

Este ceva cu care m-am obișnuit deja, vreau să joc tot timpul și să fac tot ce pot, asta mă face să rămân concentrat și motivat. Știu că dacă muncesc mult și joc bine voi avea mai multe oportunități de a ajunge la un nivel superior.

8 ***Ce îți place să faci în timpul liber? Ai vreun hobby?***

În Portugalia îmi place să petrec timp cu prietenii mei, aici este diferit, prefer să fiu acasă, urmărind Netflix și jucând PlayStation.

9 ***Ai încercat vreă mâncare românească, dacă da, atunci care este preferata ta?***

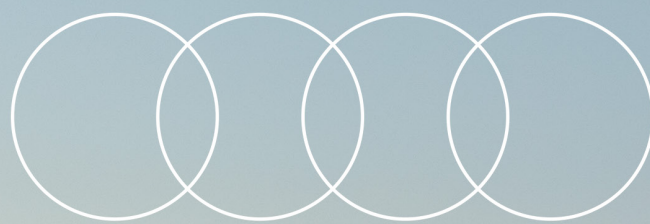
Nu am încercat niciodată dar vreau!

10 ***Ai un mesaj pentru fani?***

În primul rând, mulțumesc pentru felul în care m-ați primit, mi-a plăcut foarte mult. În al doilea rând, vreau să vă spun că vom face totul pentru ca în a doua parte a sezonului să avem rezultate mult mai bune și să punem FCU la locul pe care îl merită.

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe audi.ro

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Martin Remacle
(Universitatea Cluj)

realizat de Costi Solovastru și Octavian Țopa

Sosit la **"U" Cluj** în pauza competițională a sezonului 2021-2022, pe când echipa lupta pentru promovare, belgianul **Martin Remacle** a marcat unul dintre cele mai importante goluri ale „studentilor” din sezonul trecut, în turul barajului cu **Dinamo**. În ultima etapă din **Superligă**, împotriva celor de la **FC Argeș**, mijlocașul a intrat la pauză și a făcut un joc excelent, culminând cu golul de 1-1 înscris în minutul 61.

Plecat acasă la **Liege** pentru câteva zile, profitând de pauza competițională, **Martin** ne-a povestit despre cariera sa, despre fotbalul de acasă și cel din **România**, dar și despre ce sfaturi are pentru copiii care doresc să facă primii pași în fotbal.

1 *Ai început fotbalul la Standard Liege, una dintre echipele de tradiție ale Belgiei. Povestește-ne puțin despre acea perioadă.*

Am început fotbalul la cinci ani în Belgia, la Standard Liege. A fost primul meu club și am petrecut aproape 15 ani acolo, până la vârsta de 19 ani. Când eram mic, am fost fan al echipei pentru că fratele meu juca la juniorii de la Standard,

asa că i-am urmat pașii. Tot timpul am jucat la o categorie de vârstă mai mare cam până la 15-16 ani, iar apoi, la 18 ani, am semnat primul contract de jucător și am debutat pentru echipa de seniori. A fost o perioadă extraordinară pentru că am avut șansa să învăț fotbalul acolo. O mare parte din jucătorul care sunt astăzi se datorează clubului Standard Liege. Cred că am regăsit la "U" Cluj ce îmi plăcea foarte

mult la Liege. Identitatea clubului te face să dai totul pe teren, să transpiri pentru echipă.

2 *Ce diferențe vezi între fotbalul belgian și cel din România?*

Diferențele încep de la salarii, acolo jucătorii pot câștiga până la un milion de euro pe an, aici e ceva mai puțin. Cred că Belgia reprezintă un campionat bazat pe

tehnică, unde îți poți arăta talentul pentru a face pasul apoi spre marile campionate, cum ar fi Spania, Franța, Germania, Anglia. Chiar dacă nu ajungi la echipele de top de acolo, cu siguranță poți ajunge la echipele din zona a doua în Premier League, să zicem. Exemple sunt Thorgan Hazard, care a plecat la Borussia Mönchengladbach, Leander Dendoncker, care a fost transferat de Wolverhampton ... Vorbind strict din punct de vedere fotbalistic, jocul în Belgia este mai rapid, trebuie să găsești soluții într-un timp mai scurt față de cum se joacă în România.

3 *Ești în România de ceva timp. Simți România ca o a doua casă pentru tine?*

Sunt deja doi ani și jumătate. Începutul nu a fost ușor, din cauza situației care era atunci la Pandurii Târgu Jiu. Mă simt foarte bine la Cluj, datorită orașului, clubului și suporterilor. De fiecare dată când vin acasă și apoi mă întorc la echipă, în Cluj, mă simt bine. Cred că asta înseamnă că pentru mine Cluj e a doua casă. Chiar mai glumesc cu prietenii din Liege, care îmi zic că acum sunt mai mult român, dar nu e chiar așa pentru că îmi iubesc mult țara.

4 *Ai jucat deja și în derby-ul Clujului dintre "U" și CFR. Cum ți s-a părut atmosfera pe stadion?*

Pot să zic că la acele meciuri dintre "U" și

CFR am avut steluțe în ochi. Cum i-am spus și unui jurnalist din Belgia, jucăm fotbal pentru salariul pe care îl luăm, dar clar jucăm și pentru asemenea momente. Înainte de a ajunge la "U" Cluj, am pierdut puțin bucuria de a juca fotbal. Când ești tânăr, la 15, 16 ani, joci doar pentru plăcere, însă apoi când începi să joci la seniori se întâmplă să pierzi puțin din sentimentul acesta. Sunt foarte fericit că la Universitatea Cluj am regăsit plăcerea de a juca fotbal.

Normal că pe parcursul carierei ne gândim și la bani, pentru că trebuie să ai în vedere ce vei face după ce îți închei cariera, însă atunci când joci în fața a 24.500 de

oameni e un sentiment de nedescris. Până și în Belgia nu sunt atâția oameni în tribune, mai bine zis nu la toate meciurile. Cred că acesta e un semn că fotbalul din România poate crește pe viitor. Dacă vor fi atâția oameni la mai multe meciuri, cu siguranță fotbalul din România va crește. Sincer, îmi voi aminti meciurile cu CFR toată viața. Când am timp, revăd video-urile cu suporterii de la cele două meciuri. Mă motivează să lupt pe teren pentru ei.

5 *Am putea spune că Martin Remacle e omul potrivit la locul potrivit. Chiar dacă nu ai fost titular constant de când ai venit la "U" Cluj, atunci când ai fost introdus pe teren ai reușit să marchezi. Ai înscris primul gol în turul*

barajului cu Dinamo, unul dintre cele mai importante goluri de sezonul trecut și golul cu FC Argeș din ultima etapă, o altă reușită importantă pentru "U". Care e motivația ta atunci când pășești pe teren?

Fără ezitare, suporterii reprezintă motivația mea. Un punct comun la aceste două jocuri este că ambele s-au disputat pe teren propriu, pe Cluj Arena. Asta e cea mai mare motivație, să intru pe gazon în fața acelor suporterii, pe acel teren. Aș putea spune că mă transform când simt acea atmosferă. Realizez acum că sunt un jucător care are nevoie de asta, de presiune, de o atmosferă incendiară pentru a fi la cel mai înalt nivel. De

asemenea, am niște colegi care mă ajută foarte mult să rămân concentrat și tot timpul gata să ofer totul pe teren. Așa cum ai spus, nu am jucat foarte mult în primul 11, iar colegii mei sunt primii care văd că dau totul la antrenamente și că lupt pentru locul meu.

6 *Care a fost cel mai frumos moment pe care l-ai trăit pe terenul de fotbal?*

Am multe momente frumoase, dar și grele. Am jucat la naționala de juniori a Belgiei și această experiență m-a ajutat să descopăr o nouă cultură, pentru că am fost alături de națională în Coreea de Sud. Am marcat acolo împotriva naționalei din Uruguay. Am câștigat acel turneu. Am făcut

parte din acea echipă de jucători născuți în 1997 și eram unul dintre cei mai buni jucători pe poziția mea la acea categorie de vârstă. Apoi, a fost primul contract la Standard Liege, debutul la Standard Liege pe teren propriu în fața familiei și a prietenilor. A fost apoi experiența în Seria A, la Torino. Chiar dacă nu am jucat, am învățat foarte multe acolo. Sigur, mai e și meciul de baraj cu Dinamo, când am marcat pentru 1-0 în fața unui stadion plin acasă. O amintire foarte frumoasă rămâne și atmosfera de la meciul cu CFR, chiar dacă am pierdut, va rămâne mereu în memoria mea.

7 *Dar cel mai greu?*

Sunt și aici foarte multe momente. Momentul în care a trebuit să plec de la

Standard Liege, a fost ceva foarte greu de procesat. Eram acolo de la cinci ani și știam un singur club, iar eu trebuia să ies pe ușa din spate. A fost greu. Apoi, după ce am plecat de la Torino, din Seria A și nu aveam încă o echipă, a trebuit să semnez în ultima zi din perioada de transferuri în Cipru, pentru a avea un club unde să joc. Nu mă așteptam ca, după ce am fost la Torino, să ajung în Liga a 2-a din Cipru. Era un mare pas înapoi pentru mine. De asemenea, în 2020 dacă îmi amintesc bine, nu îmi intrase niciun ban în cont. A fost o perioadă de criză pentru mine. Am perceput mutarea la Pandurii ca o ultimă șansă pentru mine. Chiar dacă nu am primit bani, a fost un pas făcut pentru a ajunge în prima ligă din România. Apoi, nu a fost ușor să îmi fac un nume

în prima ligă, însă cred că odată cu transferul la Universitatea Cluj lucrurile s-au schimbat.

8 *Ce sfat le-ai da copiilor care doresc să înceapă fotbalul?*

Dacă ar trebui să le dau un sfat copiilor care doresc să facă primii pași în fotbal, acesta ar fi să nu își piardă pasiunea de a juca fotbal, de a se antrena. De asemenea, le-aș zice să nu renunțe niciodată, chiar dacă vor exista și clipe mai grele. Cariera de fotbalist e scurtă și imprevizibilă, niciodată nu știi ce se va întâmpla, iar dacă ai șansa să joci cinci minute, 15 minute sau un meci întreg, trebuie tot timpul să dai totul pe teren, să nu regreți nimic și să crezi tot timpul în tine, fără să te intereseze ce se zice în jurul tău.

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Mondialul lui Zoff și Socrates

realizată de **Marius Mitran**

Dacă aş putea vreodată, dincolo de gând, să mă întorc în timp, în această lume a fotbalului sentimental, pe care încă o resimt în toate amintirile şi disperările mele, aş alege ziua în care am împlinit 15 ani. M-am gândit şi sunt sigur de-acum. Everestul Craiovei, acel 6 aprilie 1983, 0-0 la Lisabona, cu Benfica, a fost de fapt preludiul unei dureri pe care n-o mai vreau: returul care ne-a scos din finală, cu golul lui Balaci şi bara lui Crişan, clipa în care taică-meu s-a prăbuşit, alb, în casă: infarct.

Sigur, în vara lui '82. Atunci am văzut cea mai frumoasă echipă de fotbal a tuturor timpurilor şi a tuturor amintirilor. E o echipă care n-a câştigat nimic niciodată. E Brazilia lui Telê Santana, cea de la Cupa Mondială din Spania. În epoca internetului, azi, nu trebuie decât să scrii „Brasil 1982” pe Google şi vei găsi acolo un film despre minunea de joc a acelor băieţi, inventaţi, strânşi împreună şi învăţaţi de un colosal antrenor, Santana. Nu o să insist asupra acelor jocuri, iar 11 dintre cele 15 goluri reuşite de acei băieţi acolo sunt prinse în acel filmuleţ de 5 minute dedicat celui care a fost Telê Santana.

„Undeva, cândva...”, mai ţineţi minte pelicula? „Somewhere in time”, când Christopher Reeve se întorcea în timp la iubita lui din alt secol, Jane Seymour şi oamenii aplaudau în sală, la Scala... Aşadar, e 5 iulie 1982. Împlinesc 15 ani şi îl aştept pe tata să vină acasă, ca să încercăm împreună să găsim o poziţie cât mai bună antenei de bulgari. Începe în câteva minute Italia, simpatia mamei, cu Brazilia, a mea şi a tatălui. Antena ruginită, grea, masivă, se mişcă totuşi uşor. Păcat că nu plouă la Otopeni şi mai e şi zi, e soare. Noaptea, bulgarii se prind mai bine, ai noştri, neavând program, nu mai bruiază. Dacă mai şi plouă, se văd „sticlă”. Acum nu e cazul. Se prind însă. Crainica, frumoasă rău, dă legătura la Barcelona, pe „Sarria”. Asta înţelegem, bulgăroaica zâmbeşte larg.

Sunt în fotoliu, singurul pe care-l avem. E unul „pat”, se poate întinde şi uneori eu dorm în el. Acum sunt cu genunchii strânşi la gură, mama îmi dă tort, e totuşi ziua mea, vorbim despre treaptă, abia am dat-o, la Liceul Lazăr, nu avem încă rezultatele, la română am făcut bine, mi-a căzut „Dobrogea! Dobrogea!” de Geo Bogza. Sau „Mări sub pustiuri” de D.R. Popescu? (Nu mai ţin minte.) Tata e şi el îngrijorat pentru întârzierea afişării rezultatelor. Oare am luat?

În fine, începe. E faza a doua a grupelor, după cele de 4 s-a trecut la grupele semifinale, de câte 3. Câştigătoarele celor patru grupe merg în semifinale. Grupa de foc e Italia, Brazilia şi deţinătoarea titlului, Argentina lui Maradona. Campioana însă e ieşită deja din joc, a pierdut cu Italia, 1-2, dar şi cu Brazilia, 1-3. Deci Brazilia are nevoie doar de un egal ca să câştige grupa, Italia – de victorie. Şi începe. După 5 minute, Italia e în delir: Conti ţine mingea şi slalomează, lung, printre adversari, îl vede liber pe stânga pe Cabrini şi centrarea acestuia, o parabolă, e reluată

fulgerător de Paolo Rossi în gol. Șoc! Tata e însă, contrar obiceiului lui, optimist. De ce n-ar fi? Brazilia dansează pe teren, nu joacă. În grupe o conduseseră și URSS-ul, până în minutul 75, când Socrates și apoi Eder, în 88, au întors. Apoi și Scoția, dar care a „luat” apoi 4: Zico, Oscar, Eder și Falcao. Apoi alte 4 Noii Zeelande: Zico, două, Falcao și Serginho. A venit la rând, cum ziceam, Argentina, Serginho, Zico, Junior.

Așa că Brazilia lui Santana dansează. În șapte minute egalează, combinație neverosimilă Zico – Socrates și „doctorul” îl execută pe Zoff. Și Brazilia atacă, atacă, atacă. Cerezo însă scoate în centru, cum nu se face, o pasă din lateral. Oscar nu e atent și Rossi, ținut în teren inexplicabil până la acest meci, își revine: 2-1!

Și Brazilia atacă. Grandios, învăluitor, superb. Junior, Falcao, dr. Socrates, Zico, zis și „Pelé alb”, Eder aruncă tribunele în aer. Dar ratează și minutele trec. Italia lui Bearzot rezistă tot mai greu, Bergomi, Scirea, Cabrini, Tardelli se strâng în jurul lui Zoff. La 40 de ani, „il capitano” e năuc între buturi.

...Tata expiră greu. Cât vor rezista? E aproape minutul 70 când Falcao egalează 2-2. Nu cred până nu văd. Și ce văd? Că Telê Santana, disperat, nu-și poate opri băieții să atace. De ce? De ce? Corner și același Rossi deviază șutul lui Tardelli: e 3-2 și mai e un sfert de oră. Telê Santana, creatorul celei mai bune și frumoase

echipe din istorie, se ridică de pe bancă. Și Zico atacă, doctorul Socrates atacă, Eder trăznește, dar totul e pierdut... Gata. Plâng și fug în bucătărie. Mama nu înțelege. Nu eram și eu cu Italia? Cine a bătut?!

...Au trecut peste 40 de ani. Ai mei nu mai sunt. Am văzut turnee finale de la fața locului, am citit ancheta revistei World Soccer din 2010 și am văzut că echipa tuturor timpurilor e Milan-ul lui Sacchi. Pentru mine însă nici Barcelona de azi, poate cea de mâine, nu e ca Brazilia celor 15 ani ai mei, de atunci. Nici Santana nu mai e. A murit în 2006, la 75 de ani, cu un picior, stângul, amputat.

Tot pe Google scrie, dacă-l cauți, că a inventat „jogo bonito”, „the wonderful game” și că iubea Olanda și pe Neeskens. Fusesse atacant la Fluminense, unde în 9 ani marcase 162 de goluri. 557 de jocuri. În 1986 a încercat iar la Mondialul din Mexic. Tot cu Socrates, tot cu Zico, tot cu Junior... A pierdut la penalty-uri, în sferturi, cu Franța, dominând tot meciul. Apoi a luat titlul cu Sao Paulo și două Cupe Intercontinentale, măturând Barcelona lui Cruiff și Milan-ul lui Capello. Ceea ce era de demonstrat. Atunci însă, în vara aceea...

...Dați „Brasil 1982” pe Google. Veți vedea, în doar 5 minute, „one of the all time great games of World Cup history”. Era ziua mea, 5 iulie 1982 și așteptam rezultatele la treaptă.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA
NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA